

Pikado savez grada Zagreba - sezona 2014/15

Završila je ovogodišnja ZG pikado sezona, a ovdje se igra od daleke 1994. g., kada su započeta ligaška natjecanja, a upravo je završila i 10. turnirska sezona. Odigrane su skoro sve utakmice pod PSGZ zastavom, pa da podvučemo crtu. Nastupilo je 80 ekipa i 531 igrač i igračica. Odigrano je preko 20.000 susreta, 50.000 setova i izbačeno preko 3 miliona strelica.

Pikado je u Zagrebu postao sportska činjenica za koju bi se dosta renomiranijih sportova mijenjalo. Iznjedrili smo jednoga Borisa Krčmara, koji je prerastao sve sportske granice ovog planeta, a trenutno žari i pali „dalekim istokom“, postavši idolom ne samo azijatima nego i „amerima“, a već od prije i europljanima, osvojivši praktički sve što se u elektroničkom pikadu moglo osvojiti. Pokušamo li odrediti postignuće cijelog saveza preko Borisovih titula i ugleda, pa usporedimo li ostatak piramide, čiji je on vrh, mislim da imamo razloga za ponos i diku.

Odmah ću se složiti sa kritičarima da Boris nije kompletan produkt sustava, ali je sustav obradio i izbacio na tržište plemeniti materijal koji mu je došao u ruke. On je izniman pojedinac teško-atletske građe i prikladnog mentalnog sklopa, ali pored njega imamo još niz drugih koji dokazuju da on nije slučajnost. Njegov uspjeh se nije desio planski i programirano ali desio se, jer je imao uvjete desiti se. Matija Gazibara, Alan Ljubić, Hana Jurjako, Marina Letica i Tanja Perić su naši igrači sa užeg reprezentativnog popisa i čine gotovo polovicu HR top pikada, a kada bi sad počeli nabrajati i bivše reprezentativce dobili bi impozantnu brojku i velika imena, a izdvojiću samo dva: Krešo Kranjčina i Maja Čužić.

Da bi jednog dana stvarno mogli reći da nam je uspjeh sustavan, planski i programiran, morali bi uvesti stručni rad sa mlađim uzrastom. Srednjoškolci bi bili sasvim dovoljni, mislim da nam mlađe kategorije nisu nužne u trenažnim procesima, jer djeca do 13-14 g. se ne trebaju ozbiljno baviti pikadom (naglasak na ozbiljno), već do tada im treba lopta, dvorana, livada i slično, odnosno opća sportska naobrazba, a za specijalizaciju pikado sporta je sasvim dovoljno početi sa 14+ godina. Kad već jednom započnemo taj proces, treba planski određivati selekcije, kategorije, uvoditi organizirane pripreme, kampove i tek onda preuzeti sve zasluge za buduće Krčmare, Kranjčine, Čužićke i Perićke...

Vratimo se ipak u našu sadašnjost odnosno u blisku prošlost. PSGZ je u protekloj sezoni organizirao niz natjecanja koja su također i u sastavu HPS-a. To se prvenstveno odnosi na ligu i kup, dok je ZG masters, Top 16 i Lucky loser lokalnog karaktera. Kao najbrojniji savez osigurali smo 20 pozivnica na završnicu ekipnog PH i 5 pozivnica na završnicu KUP-a RH.

Pa krenimo od lige:

Janje Alfa Team – prvak u muškoj kategoriji

A1 Team - prvak u ženskoj kategoriji

CB Kum - prvak druge kategorije

Colosseum Old School -prvak treće kategorije

Iako bez prave konkurencije Janje Alfa Teamu, što je razumljivo jer u svom sastavu imaju 4 reprezentativca, 2 sadašnja i 2 bivša, i sa klupom koja bi svugdje mogla biti nositelj igre, ostale ekipe prve lige su ponudile jednu jako zanimljivu i uzbudljivu sezonu. Do zadnjeg kola je vladala neizvjesnost oko poretaka mjesta koja vode na državno prvenstvo, a što je najbolje, taj poredak su kreirale momčadi od 6.-10. mjesta, naizmjenično otimajući bodove pretendentima za 3. i 4. mjesto. I borba za ostanak u elitnom razredu bila bi jako napeta samo da je jedno mjesto manje bilo predviđeno za direktno ispadanje (4). Zaključio bih da je ovogodišnja 1. liga bila među najkvalitetnijim do sada. Sljedeće sezone ista će biti brojnija za dvije ekipe, ali vjerujem da to neće nimalo umanjiti kvalitetu, jer već godinama 2. liga proizvodi dobre ekipe koje nerijetko odmah 1. sezone nakon promocije, konkuriraju samom vrhu.

Ukoliko ne bude nekakvih zakonskih rješenja „odozgo“, imat ćemo jednu vrlo zanimljivu situaciju sljedeće sezone. U najjačem rangu, od 16 ekipa polovica će biti iz naša dva najjača kluba (Janje i Panda), i to ravnomjerno zastupljena. Pomalo čudna i zanimljiva sportska situacija koja je zakonski riješena u nekim sportovima, naročito u profesionalnim, posebno u nogometu. Kako tamo caruju novčani principi, kakvih kod nas još nema, smatram ovu situaciju samo kao zanimljivost i to pod jednim malim uvjetom. To je podešavanje rasporeda za odigravanje među-ekipnih susreta unutar kluba u prvim kolima, dok još vlada puni natjecateljski napon i međusobni rivalitet. U toj ranoj fazi ne vjerujem u neregularnosti tipa puštanja bodova, za razliku od kasnijih kola kad već veliki broj ekipa zauzme određene pozicije i dodatni bodovi im ne predstavljaju imperativ te tako pogoduju „prijateljskoj“ ekipi. To je samo po sebi teško spriječiti ako postoji namjera i dogovor, ali to je tema sama za sebe.

Čuju se zanimljiva šaputanja o zajedničkoj nadžupanijskoj ligi sa Zg županijskim savezom, koji se može jednoga dana promaknuti i u HR regionalnu ligu sa učešćem okolnih županija. Ako ta ideja padne na plodno tlo, a interes postoji, o detaljima se da polemizirati i dogovarati.

Velika šteta bi bila ne spomenuti još jedan biser u vlasništvu PSGZa a još veća šteta je u njegovu minimalnom korištenju. To je sustav e-zapisnika koji ima potencijal „live score“ sustava u slučaju trenutnog upisivanja rezultata. Trebalo bi uvesti obavezno ažurno korištenje istog ili u suprotnom plaćanje delegata utakmice kako bi se on brinuo o unosu rezultata (i ne samo rezultata).

Kod dama vodila se prava rovovska bitka za prvaka. Prvi dio dobile su djevojke iz Utrina, dok su u završnici prevagnule djevojke sa Kustošije. Kad svi mečevi završe (4) rezultatom 9:7 i 9:8, onda znate kakvi su to mečevi bili, na kraju 2 boda razlike, a u susretima i setovima, također minimalna prednost. Ostale ekipe očito jako zaostaju za ovim dvojcem, te se nadam da će u skoroj budućnosti još se netko nametnuti svojom kvalitetom.

U muškoj 2. kategoriji također vrlo zanimljiva završnica. Prvih 5 plasiranih ekipa se smjestilo unutar 9 bodova, a 10. mjesto je zaostajalo malih 7 bodova za 6. mjestom koje ove godine vodi u viši rang. Stvarno će biti interesantno vidjeti kakav trag će ekipa CB Kuma iz Slobodine i pratnja, ostaviti sljedeće sezone, među „velikim dečkima“. Još treba napomenuti da se igrala njihova sezona iz dva dijela, gdje su ekipe na početku bile podijeljene u 3 skupine po 8, a nakon toga 4 najbolje su tvorile ligu za prvaka, a 4 lošije ligu za opstanak, prenosivši bodove osvojene samo protiv ekipa s kojima nastavljaju natjecanje. I u ligi za ostanak je bilo očigledno napeto, jer 4 mjesta su vodila u niži rang, a najbolja ekipa koja je ispala osvojila je 32 boda isto kao i dvije bolje plasirane. I drugo mjesto u toj skupini nije imalo puno mira jer je osvojilo samo 9 bodova više.

Treća muška kategorija, najbrojnija, i u kojoj je bilo najteže izboriti prolazak u viši rang, je također bila podijeljena u 2 dijela, doduše samo za one bolje, koji su nakon prvog dijela koji se igrao u 3 skupine po 12 ekipa, odigrali ligu za prvaka i promociju. zapravo najteži posao je bio u skupinama gdje je trebalo osvojiti jedno od prva 3 mjesta, a zatim biti među 6. Najbolji su bili dečki iz ekipe Coloseum Old School.

Statistika – MVP lista:

Prateća statistika ligaškog natjecanja, nazvana MVP – lista (najkorisniji igrač), premda bazirana na najosnovnijoj varijabli, broju pobjeda i poraza, apsolutno opravdava svoje postojanje. Brojke su ponekad toliko nemilosrdne, a ponekad znaju zavarati. Također nam pokazuju tihe samozatajne igrače koji marljivo skupljaju svoje pobjede (5. mjesto Igor Janžić 83-21) i otkrivaju slabu formu donedavnih lokalnih junaka. Formula izračuna broj pobjeda + postotak uspješnosti svake godine mi se čini sve savršenija i prikladnija iako sam u početku bio za jednu sličnu varijantu. Najkorisniji ove sezone u 1. ligi je Matija Gazibara sa omjerom 86-10, čime je najviše pridonio svojoj ekipi, nasuprot Krčmarakoji je imao samo 2 poraza uz 66 pobjeda sa postotkom uspješnosti 97%, ali to mu nije bilo dovoljno za titulu najkorisnijeg igrača, jer je svojim opravdanim izostancima umanjio svoj doprinos, završivši na čak 4. mjestu sa 12 bodova zaostatka.

Rezultati MVP liste:

1. Liga

Matija Gazibara 86-10

Neven Plantak 87-13

Anđelko Fofić 82-16

Dame

Anita Zidar 63-11

Nevenka Šalat Franičević 61-12

Marina Letica 62-14

2. Liga

Dario Močilac 85-15

Domagoj Salač 91-25

Domagoj Nakić 92-27

3. Liga

Goran Karlović 112-12

Željko Bubić 112-16

Gordan Grković 103-12

Kad su prije 10 godina krenuli ZG masters turniri bili su zamišljeni kao turniri koji će svojom pristupačnošću (blizinom i cijenom) biti magnet za one igrače koji ne mogu ili se ne usude pratiti HPS seriju, i dobra priprema onih boljih za sraz sa još boljim. Tad smo ih igrali sa kolegama iz ZG županije kao uostalom i ligu. Bila je samo jedna kategorija, igralo se na 5-6 aparata u gužvama i nerijetko finala su okončavala u sitnim satima iza ponoći. Sve je to imalo svoju draž i svoje poklonike. Međutim PSGZ u suradnji sa Cyberdinom je dobio mogućnost angažiranja više aparata za igru, te je odlučeno pronaći veće prostore za odigravanje turnira i odvojiti 3. kategoriju igrača na posebnu listu. Uvidjevši nepravdu prema drugokategorionicima sljedeće godine je i njima omogućeno isto, tako da su prvoligaši ostali sami u svojoj kategoriji. Sada imamo u toj istoj kategoriji turnire od 6 igrača u disciplini cricketa i 12 igrača u disciplini 501 DO. Moramo priznati da je to slaba točka u natjecateljskom sustavu našeg saveza, a prvoligašima nikako nije utjeha zadovoljstvo nižerangiranih koji imaju svoje turnire baš po mjeri, pogotovo kad zavire u svoj nagradni fond. Pitam se smije li se devastirati elitni rang na račun ostalih i kako to popraviti da svi budu najmanje nezadovoljni, jer očito, ne mogu biti svi oduševljeni. Sezonu dvije imali smo respektabilan regionalni turnir na kojima smo imali dosta igrača iz okolnih županijskih saveza, pa čak i iz susjednih država. Sad se nameće vječno pitanje kako nahraniti vukove da koze ostanu cijele. Jako teško, ali 2-3 rješenja mislim da bi pomogla. Prvo: Individualna kategorizacija – na osnovu učinka na MVP listi + Masters listi, po nekakvoj (dogovorenoj) formuli mogli bi u najjaču kategoriju dovesti najbolje, a u najslabiju, slabije igrače. Na primjer, zašto bi u 1. kategoriji morao igrati igrač koji u istoj ima 10-20% pobjeda a do sada nema uopće natupa na masters turnirima, jer su mu očito prevelik zalogaj. Takvog igrača treba privući u drugu a možda i u treću kategoriju što bi mu sigurno mogao biti jedan od motiva da nastupi na matersima. Drugo: Fiksne

nagrade – razmjerno po kategorijama, naravno u količini kojoj si to savez može priuštiti.

Treće: Spajanje sa ZG županijskim savezom – po dogovoru to može biti i druga faza masters turnira nakon nekoliko samostalno održanih na početku sezone.

Rezultati:

1. liga

Biškupić Dean

Krčmar Boris

Gazibara Matija

Top 16

Biškupić Dean

Krčmar Boris

Fofić Anđelko

Dame

Darija Balen

Nevenka Šalat Franičević

Hana Jurjako

Top 8

Hana Jurjako

Katarina Pocrnić

Iva Ćustović

2. liga

Klobučar Josip

Margeta Darijo

Popović Srećko

Top 16

Klobučar Josip

Popović Srećko

Margeta Darijo

3. liga

Mladen Havrin Gorenec

Dario Luketić

Slaven Kovačević

Top 16

Gordan Grković

Slaven Kovačević

Karlo Kozlica

Pobjednik ZG masters serije je Dean Biškupić i to nije veliko iznenađenje, s obzirom da smo do sada upoznali njegove kvalitete, a i izostanak na nekim turnirima naših glavnih perjanica je tome pripomogao. Svojim igrama je zaslužio dogurao i do užeg popisa za reprezentaciju, kao 2. rezerva (po mom mišljenju zaslužio je i malo više), a pobjedom na završnici Topa 16 protiv Krčmara, je dokazao svoju trenutnu formu, iznenadivši glavnog favorita. Kod dama Darija Balen i Hana Jurjako su nastavile prošlogodišnje rivalstvo, ovog puta podijelivši plijen. Dariji serija, Hani Top 8. U drugoj ligi dvostruku titulu osvojio je Josip Klobučar, a vjerni pratitelji su mu Dario Margeta i Srećko Popović. Treću ligu su pokorili Mladen Havrin Gorenec u seriji i Gordan Grković u završnici Topa 16. Jako blizu m je bio i Slaven Kovačević.

Primjetit ćemo da među osvajačima trofeja u masters seriji i završnici Top 16/8 ima dosta igrača iz ZG županije (Biškupić, Margeta, Pocrnić), što je rezultat njihovog redovitog pohađanja naših turnira. Naravno da nam je drago radi toga i to je povod razmišljanjima o

spajanju nekih natjecanja, jer i naši igrači rado i često nastupaju na njihovim turnirima, pa ih često i osvajaju (ove godine Alan Ljubić).

Kup natjecanje ima potencijal najzanimljivijeg natjecanja, a zapravo to i jest, prepuno je iznenađenja, isprofilirali su se specijalisti i pehisti, i krasi ga nepredvidivost poput nepredvidivosti kup utakmica sa zelenih travnjaka. Ono što mene muči je zašto imam osjećaj da je to većini ekipa nametnuta obveza a ne igrački gušt. Jasno je da u takvom formatu utakmice papirnati favoriti moraju strahovati i od najmanjeg opuštanja, jer nema puno vremena za popravak kiksa, i zbog zbijenosti natjecanja, jedan termin igrač po skupinama i ako prođeš drugi termin igrač završnicu. Valjda se igrači ne stignu ufurati u to, a onda je to nedjelja, dan koji nismo baš navikli igrati pikado, itd. Da li bi mogli smisliti neki bolji sustav ili je ovaj najprimjereniji ostavljam za raspravu, a meni se sviđa ideja u kojoj bi mogli formirati nekakve skupine koje bi bile sačinjene po 3 kluba koja trokružno odigravaju međusobne susrete, sve 3 od jednom na domaćem terenu jedne od njih, naizmjenično. (A-B, B-C, A-C, kod A, pa kod B i C).

No da se vratimo pobjednicima. To su Janje Alfa Team i A1 Team, isti kao i ligaški slavodobitnici. Kod muških, opet dominacija iz Mikulića, ali ipak neizvjesnija i napetija borba zbog formata utakmice. Ove godine repriza prošlogodišnjeg finala, dečki iz Vrbika 04 su se prometnuli u specijaliste za Kup, iako su se mučili u ligi, no to ih nije spriječilo da budu finalisti. Cure su se očekivano kao i prošle godine ljuto borile, mislim opet na neprikosnoveni rivalitet Coloseum – A1 Team. Čak je bilo slično kao u ligi, prvi dvoboj je pripao Coloseumu a titula je otišla u A1.

Rezultati:

Muški

Janje Alfa Team

Vrbik 04

Panda Ravnice

Dame

A1 Team

Coloseum

Trnine Ladies

Lucky Loser liga, jedino natjecanje koje još traje, dobra je ideja kako držati našpanane one ekipe kojima je prisilno sezona odavno već završila. Organizirana je u 2 faze, sa 18 ekipa podjeljene u 3 skupine, gdje se na principu lige bore za plasman koji vodi u završnicu, na kojoj će se dobiti pobjednici. Osim ove lige, apeliram na savez, za još sličnih akcija za ostale pikadiste koji preko ljeta nemaju ideju kako ga promijeniti iz dugog i toplog u zanimljivo i borbeno. Tu ipak moram pohvaliti proaktivne klubove koji su dobrim dijelom popunili prazninu organiziravši tzv. ljetne lige.

Možda sam i ispustio komentirati ponešto važno što se odigralo protekle sezone, ali sam dao poneki prijedlog kako možebitno poboljšati iduću. Ovim putem još želim pozdraviti sve sportske prijatelje i zaželjati im puno uspjeha u narednim natjecanjima, pogotovu na državnom prvenstvu, Borisu Krčmaru uspješan pohod na novu LIVEDARTS sezonu i konačan probitak u PDC svijet, našoj repki 9 uzastopno finale i pobjedu, te da svi zajedno uživamo u čarima pikada.

Vaš,

Perica Konforta